

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про ратифікацію Угоди про цифрову торгівлю між Україною та Сполученим Королівством Великої Британії і Північної Ірландії

Верховна Рада України постановляє:

Ратифікувати Угоду про цифрову торгівлю між Україною та Сполученим Королівством Великої Британії і Північної Ірландії, вчинену 20 березня 2023 року в м. Києві та м. Лондоні (додається), яка набирає чинності у перший день другого місяця після дати отримання останнього письмового повідомлення, що засвідчує виконання Сторонами своїх застосовних внутрішньодержавних правових вимог і процедур, необхідних для набрання цією Угодою чинності.

Президент України

м. Київ
24 квітня 2024 року
№ 3653-IX

В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ

02215

**УГОДА ПРО ЦИФРОВУ ТОРГІВЛЮ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА
СПОЛУЧЕНИМ КОРОЛІВСТВОМ ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ
І ПІВНІЧНОЇ ІРЛАНДІЇ**

ВІДМОВА ВІД ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ: *Україна та Сполучене Королівство Великої Британії і Північної Ірландії залишають за собою право вносити наступні зміни до цього тексту та доповнювати свої пропозиції на більш пізньому етапі, у тому числі змінюючи або доповнюючи цей текст*

УГОДА ПРО ЦИФРОВУ ТОРГІВЛЮ МІЖ УКРАЇНОЮ ТА СПОЛУЧЕНИМ КОРОЛІВСТВОМ ВЕЛИКОЇ БРИТАНІЇ І ПІВНІЧНОЇ ІРЛАНДІЇ

Україна та Сполучене Королівство Великої Британії і Північної Ірландії (далі – Сполучене Королівство) (далі разом – Сторони, окремо – Сторона),

ВИЗНАЮЧИ поглиблені та довгострокові відносини Сторін, підкріплені Угодою про політичне співробітництво, вільну торгівлю і стратегічне партнерство між Україною та Сполученим Королівством Великої Британії і Північної Ірландії, учиненою 8 жовтня 2020 року у м. Лондон, яка набула чинності 31 грудня 2020 року, зі змінами (далі – “Угода між Україною та Сполученим Королівством”);

ВИЗНАЮЧИ економічні можливості цифрової економіки у сприяттні відновленню економіки України та захисту засобів до існування;

ПОДЛЯЮЧИ прагнення більш тісної інтеграції та цифрової трансформації економік Сторін;

ВИДОБРАЖАЮЧИ перспективний характер їхнього партнерства та прагнення поглибити двостороннє співробітництво у нових сферах та сферах, що розвиваються;

ВИЗНАЮЧИ і надалі важливість забезпечення можливості для усіх людей та підприємств будь-якого розміру брати участь у цифровій економіці, робити свій внесок і отримувати від неї вигоду, включаючи фундаментальну роль малих та середніх підприємств (МСП) у підтримці динамізму та підвищенні конкурентоспроможності;

ПІДТВЕРДЖУЮЧИ СВОЮ РІШУЧИСТЬ сприяти створенню надійного та безпечного цифрового середовища, яке стоятиме на захисті інтересів споживачів і бізнесу;

БАЖАЮЧИ створити динамічну основу для співпраці в цифровій економіці, яка є швидкоплинною та стрімко розвивається; і

БАЗУЮЧИСЬ на правах і зобов’язаннях Сторін у Світовій організації торгівлі (далі – “СОТ”) та інших міжнародних та двосторонніх угодах і домовленостях, що стосуються цифрової торгівлі та цифрової економіки,

ДОМОВИЛИСЯ ПРО ТАКЕ

Стаття 1

Угода про цифрову торгівлю

Для цілей цієї Угоди про цифрову торгівлю, “ця Угода про цифрову торгівлю” означає цю Угоду про цифрову торгівлю між Україною та Сполученим Королівством Великої Британії і Північної Ірландії.

Стаття 2

Поправка до Угоди між Україною та Сполученим Королівством

Цим Сторони погоджуються внести наступні зміни до Угоди між Україною та Сполученим Королівством:

- (а) замінити положення Частини 6 “Електронна торгівля” Глави 6 “Заснування підприємницької діяльності, торгівля послугами та електронна торгівля” Розділу IV Угоди між Україною та Сполученим Королівством положеннями, викладеними в Додатку А до цієї Угоди про цифрову торгівлю; і
- (б) внести зміни до Угоди між Україною та Сполученим Королівством, як зазначено у Додатку В до цієї Угоди про цифрову торгівлю.

Стаття 3 **Невід’ємні частини**

1. Ця Угода про цифрову торгівлю є невід’ємною частиною Угоди між Україною та Сполученим Королівством.
2. Додатки та виноски до цієї Угоди про цифрову торгівлю є її невід’ємною частиною.

Стаття 4 **Прикінцеві положення**

1. Ця Угода про цифрову торгівлю набуває чинності у перший день другого місяця після дати отримання останнього письмового повідомлення, що засвідчує виконання Сторонами своїх застосовних внутрішньодержавних правових вимог і процедур, необхідних для набрання чинності цієї Угоди про цифрову торгівлю. Сторони можуть домовитися у письмовій формі про іншу дату набрання чинності за умови, що така дата настане після завершення обміну повідомленнями, згаданими вище.

2. У будь-який час після дати набрання чинності цією Угодою про цифрову торгівлю, застосування цієї Угоди про цифрову торгівлю або визначених положень цієї Угоди про цифрову торгівлю може бути поширено на Гібралтар у перший день другого місяця після письмового повідомлення Сполученого Королівства Україні, що засвідчує виконання застосовних правових вимог і процедур, необхідних для поширення застосування цієї Угоди про цифрову торгівлю або визначених положень цієї Угоди про цифрову торгівлю щодо Гібралтару. Сторони можуть домовитися у письмовій формі про іншу дату за умови, що така дата настає після письмового повідомлення Сполученого Королівства, згаданого вище.

3. У будь-який час після дати набрання чинності цією Угодою про цифрову торгівлю застосування цієї Угоди про цифрову торгівлю або визначених положень цієї Угоди про цифрову торгівлю може бути поширено на:

- (а) Бейлівік Гернсі;
- (б) Бейлівік Джерсі; або
- (с) острів Мен,

у перший день другого місяця після письмового повідомлення Сполученого Королівства Україні, яке засвідчує виконання застосовних правових вимог і процедур, необхідних для поширення застосування цієї Угоди про цифрову торгівлю або

визначених положень цієї Угоди про цифрову торгівлю щодо такої території¹. Сторони можуть домовитися у письмовій формі про іншу дату за умови, що така дата настає після дати письмового повідомлення Сполученого Королівства, згаданого вище.

4. Сполучене Королівство надсилає повідомлення відповідно до цієї статті до Міністерства закордонних справ України або його наступника. Україна надсилає повідомлення відповідно до цієї статті до Міністерства закордонних справ і у справах Співдружності націй і розвитку Сполученого Королівства або його наступника.

5. У будь-який час після дати, в яку застосування цієї Угоди про цифрову торгівлю буде поширено на територію, зазначену в параграфах 2 і 3, Сполучене Королівство може письмово повідомити Україну про те, що ця Угода про цифрову торгівлю або визначені положення цієї Угоди про цифрову торгівлю більше не поширюються на таку територію. Повідомлення відповідно до цього пункту набуває чинності через шість місяців після дати надання повідомлення.

На підтвердження чого ті, що нижче підписалися, належним чином уповноважені своїми урядами, підписали цю Угоду про цифрову торгівлю.

Учинено в Києві та Лондоні цього 20 дня березня місяця 2023 року у двох примірниках, кожен українською та англійською мовами, при цьому обидва тексти є автентичними.

За Україну

**За Сполучене Королівство
Великої Британії і Північної Ірландії**

**Перший віце-прем'єр-міністр України –
Міністр економіки України
Юлія СВИРИДЕНКО**

**Державний секретар з питань бізнесу та
торгівлі, Президент Ради з питань
торгівлі та Міністр у справах жінок та
рівності
Кемі БАДЕНОХ**

¹ Сторони погоджуються, що перед цим Сполучене Королівство проведе консультації з Україною щодо застосування відповідних положень Угоди між Україною та Сполученим Королівством на такій території.

ДОДАТОК А
ЧАСТИНА 6
ЕЛЕКТРОННА ТОРГІВЛЯ

Стаття 131
Визначення

У контексті цієї частини:

- (a) “алгоритм” – це визначена послідовність кроків, спрямованих на вирішення проблеми або досягнення певного результату;
- (b) “зашифрований текст” – дані, надані в такому вигляді, що їх неможливо легко зрозуміти без подальшого розшифрування;
- (c) “комерційний інформаційно-комунікаційний технологічний продукт”² (комерційний інформаційно-комунікаційний технологічний продукт (ІКТ-продукт)) – продукт, який застосовується для комерційного використання і визначеною функцією якого є обробка інформації та передача даних за допомогою електронних засобів (включаючи передачу та відображення), або електронна обробка, яка застосовується для визначення або запису фізичних явищ, а також керування фізичними процесами;
- (d) “обчислювальний засіб” – комп’ютерний сервер або пристрій зберігання для обробки або зберігання інформації, призначеної для комерційного використання;
- (e) “особа, на яку поширюється дія” означає:
 - (i) суб’єкт Сторони, згідно статті 82(9) цієї Угоди;
 - (ii) інвестора, згідно статті 82(10) цієї Угоди; або
 - (iii) постачальника послуг Сторони, згідно статті 82(16) цієї Угоди,але не включає постачальника фінансових послуг, як визначено в статті 119(2)(с) цієї Угоди;
- (f) “криптографічний алгоритм” – це визначений метод перетворення даних за допомогою криптографії;
- (g) “криптографія” – принципи, засоби або методи перетворення даних, які мають на меті приховування або маскування їх змісту, запобігання їх невиявленій модифікації або несанкціонованому використанню, і обмежується принципами, засобами або методами, які вимагають використання одного або більше таємних параметрів, наприклад криптографічних змінних, або пов’язаного з ними керування ключем, для перетворення даних або виконання відповідних зворотних перетворень;

² Для уточнення, для цілей цієї Частини, комерційний продукт ІКТ є товаром або послугою і не включає фінансовий інструмент.

- (h) “мито” включає збори будь-якого виду, що накладаються на або у зв’язку з імпортом або експортом;
- (i) “електронна автентифікація” – електронний процес, який дозволяє підтвердити:
- (i) електронну ідентифікацію особи; або
 - (ii) походження та цілісність даних в електронній формі.
- (j) “електронне виставлення рахунків” – автоматизований процес створення, обміну і обробки запитів на оплату між постачальниками та покупцями з використанням структурованого цифрового формату;
- (k) “реєстрована електронна доставка” – послуга, яка дає змогу передавати дані між третіми сторонами за допомогою електронних засобів, засвідчувати обробку переданих електронних даних, у тому числі підтверджувати відправлення та отримання даних, та захистити передані дані від ризику втрати, крадіжки, пошкодження або будь-яких інших несанкціонованих змін;
- (l) “електронна печатка” – дані в електронній формі, використовуваний підприємством, які додаються до інших електронних даних або логічно з ними пов’язуються для визначення походження та перевірки цілісності останніх;
- (m) “електронний підпис” – дані в електронній формі, які містяться в електронному повідомленні даних, прикріплені до нього або логічно пов’язані з ним і можуть використовуватися для ідентифікації підписанта у зв’язку з повідомленням з даними та вказують на схвалення підписантом інформації, яка міститься в повідомленні з даними³;
- (n) “електронна позначка часу” – дані в електронній формі, які пов’язують інші дані в електронній формі з конкретним моментом часу для засвідчення наявності цих електронних даних на цей момент часу;
- (o) “електронний передаваний запис” – документ або інструмент в електронній формі, який відповідно до законів або нормативно-правових актів Сторони функціонально еквівалентний передаваному запису та відповідає вимогам щодо якості, як-от вимогам, зазначеним у статті 10 Типового закону ЮНСІТРАЛ про електронні передавані записи 2017 року;
- (p) “електронна передача” або “передано в електронному вигляді” – передача даних, здійснена за допомогою будь-яких електронних засобів зв’язку, у тому числі фотонними засобами;
- (q) “електронна довірча послуга” – електронна послуга, яка включає:
- (i) створення, перевірку та підтвердження дійсності електронних підписів, електронних печаток, електронних позначок часу, послуг реєстрованої електронної доставки та сертифікатів, пов’язаних із цими послугами;
 - (ii) створення, перевірку та підтвердження дійсності сертифікатів для автентифікації веб-сайтів; або

³ Для уточнення зазначимо, що ніщо в цьому положенні не заважає Стороні надавати більшої юридичної сили електронному підпису, який відповідає певним вимогам, таким як вказівка на те, що повідомлення електронних даних не було змінено, або перевірка особи підписанта.

- (iii) збереження електронних підписів, печаток або сертифікатів, пов'язаних із цими послугами.
- (г) “новітня технологія” – сприятлива та інноваційна технологія, яка потенційно має значне застосування в широкому діапазоні існуючих і майбутніх секторів, включаючи:
- (i) штучний інтелект;
 - (ii) технології розподіленого реєстру;
 - (iii) квантові технології;
 - (iv) імерсійні технології;
 - (v) сенсорні технології;
 - (vi) цифрові близнюки; та
 - (vii) Інтернет речей.
- (с) “шифрування” – перетворення даних (відкритого тексту) за допомогою криптографічного алгоритму в зашифрований текст з використанням відповідного ключа;
- (т) “кінцевий користувач” – фізична або юридична особа у розумінні, визначеному законами та нормативно-правовими актами Сторін, яка використовує або надає запит на отримання загальнодоступних телекомунікаційних послуг або як споживач, або для торговельних, ділових чи професійних цілей;
- (u) “урядова інформація” означає інформацію, що не є об'єктом власності, включаючи дані, що зберігаються центральним урядом;
- (v) “ключ” – параметр, який використовується в поєднанні з криптографічним алгоритмом, визначаючи його роботу таким чином, що особа або будь-яка організація, що має доступ до ключа, може відтворювати операцію або здійснювати її в зворотному порядку, а особа або будь-яка організація, що не має доступу до ключа, не має можливості цього зробити;
- (w) “персональні дані” – будь-яка інформація, включаючи дані про ідентифіковану фізичну особу або особу, яка підлягає ідентифікації;
- (x) “загальнодоступна телекомунікаційна послуга” – будь-яка телекомунікаційна послуга, яка пропонується населенню в цілому;
- (y) “телекомунікації” – передача та прийом сигналів будь-якими електромагнітними засобами;
- (z) “торговельно-адміністративний документ” – форми та документи, видані або контрольовані Стороною, які повинні бути заповнені імпортером чи експортером або для імпортера чи експортера у зв'язку з імпортом чи експортом товарів; та

(aa) “небажане комерційне електронне повідомлення” – електронне повідомлення⁴, яке надсилається з комерційною чи маркетинговою метою безпосередньо кінцевому користувачеві через загальнодоступну телекомунікаційну службу без згоди одержувача або всупереч явній відмові одержувача.

Стаття 132

Цілі

1. Сторони визнають економічні переваги та можливості, які надають відкриті цифрові ринки.
2. Сторони також визнають важливість:
 - a) уникнення зайвих бар'єрів для використання та розвитку систем цифрової торгівлі;
 - b) розвитку взаємосумісності внутрішніх структур Сторін для сприяння цифровій торгівлі;
 - c) міжнародного співробітництва у сфері розробки міжнародних механізмів для управління цифровою торгівлею, які будуть вільними, чесними та інклюзивними; та
 - d) прийняття міжнародних і внутрішніх механізмів, які мають на меті:
 - (i) підтримку принципів технологічної нейтральності;
 - (ii) використання новітніх технологій; та
 - (iii) просування інтересів споживачів і компаній, які займаються цифровою торгівлею, водночас сприяючи підвищенню довіри споживачів до цифрової торгівлі.

Стаття 132-А

Сфера застосування та загальні положення

1. Ця частина застосовується до заходів, які ухвалюються або підтримуються Стороною, що впливають на торгівлю, яка здійснюється за допомогою електронних засобів.
2. Цей розділ не застосовується до аудіовізуальних послуг.
3. Статті 132-К (Транскордонна передача інформації за допомогою електронних засобів), 132-L (Розташування обчислювальних засобів) не поширюються на інформацію, яка зберігається або обробляється Стороною або від її імені, або заходи, прийняті або збережені Стороною щодо цієї інформації, включаючи заходи щодо її збору.
4. Статті 132-К (Транскордонна передача інформації за допомогою електронних засобів) та 132-L (Розташування обчислювальних засобів), а також стаття 132-P (Початковий код) і стаття 132-О (Комерційні інформаційно-комунікаційні технологічні

⁴ Для уточнення, електронне повідомлення включає електронну пошту та текстові (Short Message Service) і мультимедійні (Multimedia Message Service) повідомлення.

продукти, які використовують криптографію) не застосовуються до державних закупівель.

5. Для уточнення, на захід, що впливає на постачання послуг, які надаються або виконуються в електронному вигляді, поширюються зобов'язання, що містяться у відповідних положеннях Частини 2 (Заснування підприємницької діяльності), Частини 3 (Транскордонне надання послуг) та Частини 5 (Нормативно-правова база) цієї Глави, включаючи винятки або застереження, викладені в цій Угоді, які застосовуються до цих зобов'язань.

Стаття 132-B Мито

1. Жодна зі Сторін не застосовує мито на передачу інформації за допомогою електронних засобів зв'язку, включаючи контент, що передається в електронному вигляді між фізичною чи юридичною особою – представником однієї Сторони та фізичною особою чи юридичною особою – представником іншої Сторони.

2. Для уточнення, при цьому пункт 1 не повинен перешкоджати Стороні встановлювати внутрішні податки, збори або інші платежі на передачу інформації за допомогою електронних засобів зв'язку, включаючи контент, що передається електронним способом, за умови, що стягнення таких податків, зборів або платежів не суперечить положенням цієї Угоди.

Стаття 132-C Система внутрішніх електронних транзакцій

1. Кожна зі Сторін підтримує правову базу, що регулює електронні транзакції відповідно до принципів Типового закону ЮНСІТРАЛ про електронну торгівлю 1996 року з додатковою статтею 5 bis, прийнятою в 1998 році, прийнятого Генеральною Асамблеєю ООН 12 червня 1996 року (додаткова стаття 5 bis, прийнята в 1998 році), або Конвенції Організації Об'єднаних Націй про використання електронних повідомлень у міжнародних договорах, укладеної у Нью-Йорку 23 листопада 2005 року.

2. Кожна зі Сторін докладает зусиль щодо:

- a) уникнення будь-якого зайвого нормативного навантаження на електронні транзакції; та
- (b) сприяння участі зацікавлених осіб у розвитку правової бази з регулювання електронних транзакцій.

3. Сторони визнають важливість сприяння використанню електронних передаваних записів. З цією метою кожна Сторона докладает зусиль задля створення правової бази, яка регулює електронні записи, що надсилаються, відповідно до Типового закону ЮНСІТРАЛ про електронні підписи 2017 року, прийнятого Комісією ООН з права міжнародної торгівлі (UNCITRAL) 13 липня 2017 року.

Стаття 132-D

Укладання контрактів за допомогою електронних засобів

1. За винятком випадків, передбачених іншим її законодавством, кожна зі Сторін забезпечує, що:

- (a) її законодавча база дозволяє укладати контракти за допомогою електронних засобів; та
- (b) її законодавство ані не створює перешкод для використання електронних контрактів, ані призводить до позбавлення електронних контрактів юридичної сили, законності або чинності, виключно на тій підставі, що контракт укладено за допомогою електронних засобів.

2. Сторони визнають важливість застосування принципу прозорості для мінімізації перешкод для використанні електронних контрактів у цифровій торгівлі. З цією метою, кожна зі Сторін:

- (a) зобов'язується публікувати інформацію про обставини, зазначені в пункті 1, на єдиному офіційному веб-сайті, розміщеному на домені "центральних органів виконавчої влади; та
- (b) здійснює перегляд зазначених обставин з метою їх поступової мінімізації.

Стаття 132-E

Електронна автентифікація та електронні довірчі послуги

1. Сторони визнають переваги електронної автентифікації та електронних довірчих послуг у забезпеченні більшої точності, цілісності та ефективності електронної передачі інформації. Відповідно, Сторони визнають важливий внесок цих послуг у довіру споживачів і бізнесу до цифрової економіки.

2. За винятком випадків, передбачених іншими законами та нормативно-правовими актами, жодна зі Сторін не заперечує юридичну силу та прийнятність для використання у якості доказу у межах судового провадження електронного документа, електронного підпису, електронної печатки, електронної позначки часу, автентифікаційних даних, отриманих у результаті електронної автентифікації, або даних, надісланих і отриманих за допомогою служби електронної реєстрованої доставки, виключно на тій підставі, що вони надані в електронному вигляді.

3. Жодна зі Сторін не здійснює та не підтримує заходи, що:

- (a) забороняють сторонам електронної транзакції взаємно визначати відповідний метод електронної автентифікації або електронну довірчу послугу для своєї транзакції; або
- (b) перешкоджають сторонам електронної транзакції довести судовим та адміністративним органам, що використання електронної автентифікації або електронної довірчої послуги у цій транзакції відповідає чинним правовим вимогам.

4. Незважаючи на пункт 3, будь-яка зі Сторін може вимагати сертифікації методу електронної автентифікації або електронної довірчої послуги для певної категорії транзакцій органом, акредитованим відповідно до законодавства цієї Сторони, або таким, що відповідає певним стандартам ефективності, які повинні бути об'єктивними, прозорими та недискримінаційним і стосуватися лише конкретних характеристик відповідної категорії транзакцій.

5. Сторони заохочують використання взаємосумісних електронних довірчих послуг і електронної автентифікації, працюють над взаємним визнанням електронних довірчих послуг і електронної автентифікації, а також прагнуть брати участь у регуляторній співпраці.

Стаття 132-F

Електронне виставлення рахунків

1. Сторони визнають важливість електронного виставлення рахунків для підвищення ефективності, точності та надійності комерційних операцій. Кожна зі Сторін також визнає переваги забезпечення взаємосумісності систем, які використовуються для електронного виставлення рахунків на її території, із системами, що використовуються для електронного виставлення рахунків на території іншої Сторони.

2. Кожна зі Сторін гарантує, що впровадження заходів, пов'язаних з електронним виставленням рахунків на її території, спрямоване на підтримку транскордонної взаємосумісності між системами електронного виставлення рахунків обох Сторін. З цією метою кожна Сторона враховує міжнародні норми під час розробки заходів, пов'язаних з електронним виставленням рахунків.

3. Сторони визнають економічну важливість сприяння глобальному впровадженню взаємосумісних електронних систем виставлення рахунків. З цією метою Сторони обмінюються передовим досвідом та, у разі доцільності, співпрацюють у напрямку сприяння впровадженню взаємосумісних систем електронних нарахувань.

Стаття 132-G

Безпаперова торгівля

1. Сторони визнають важливість цифрового зв'язку для сприяння торгівлі. З цією метою кожна Сторона:

(a) надає торгово-адміністративні документи, доступні для громадськості, в електронній формі англійською мовою;

(b) приймає заповнені електронні версії торгово-адміністративних документів як правовий еквівалент паперових документів, за винятком випадків, коли:

(i) Сторона є суб'єктом внутрішніх або міжнародних правових вимог про протилежне; або коли

(ii) це призведе до зниження ефективності процесу адміністрування торгівлі.

3. Сторони, в окремих випадках, співпрацюватимуть на двосторонній основі та в рамках міжнародних форумів з питань, пов'язаних з безпаперовою торгівлею, у тому числі шляхом сприяння прийняттю електронних версій торгово-адміністративних документів та супровідних документів.

4. У ході розробки ініціатив щодо використання безпаперової торгівлі, кожна зі Сторін прагне дотримуватися принципів і методичних рекомендацій компетентних міжнародних органів.

Стаття 132-Н Логістика

1. Сторони визнають важливість ефективної транскордонної логістики, яка допомагає знизити витрати та підвищити швидкість і надійність ланцюгів постачання.

2. Сторони докладають зусиль для обміну передовим досвідом та загальною інформацією щодо сектору логістики, включаючи:

- (a) доставки “останньої милі”, у тому числі динамічні маршрути та варіанти маршрутів на запит;
- (b) використання електричних, дистанційно керованих і автономних транспортних засобів;
- (c) сприяння доступності транскордонних варіантів доставки товарів, таких як поштомати; та
- (d) нові схеми постачання та бізнес-моделі для логістики.

Стаття 132-І Стандарти та оцінка відповідності

1. Сторони визнають важливу роль та внесок стандартів, технічних регламентів і процедур оцінки відповідності у розвиток добре функціонуючої цифрової економіки, а також їх роль у зменшенні торговельних бар'єрів шляхом підвищення відповідності, взаємосумісності та надійності.

2. Сторони намагатимуться брати участь і співпрацювати або, в окремих випадках, заохочувати причетні компетентні органи до участі в міжнародних форумах та співпраці у сферах взаємного інтересу, учасниками яких є обидві Сторони, для сприяння розробці стандартів, пов'язаних із цифровою торгівлею.

3. Сторони визнають, що механізми підтримки транскордонного визнання результатів оцінки відповідності сприятимуть підтримці цифрової економіки.

4. З цією метою Сторони намагатимуться докладати зусиль або, в окремих випадках, заохочуватимуть причетні компетентні органи у сферах взаємного інтересу до:

- (a) обміну передовим досвідом з питань розробки та застосування стандартів, технічних регламентів і процедур оцінки відповідності, пов'язаних із цифровою економікою;

(b) участі у міжнародних форумах, учасниками яких є обидві Сторони або відповідні компетентні органи Сторін, з метою розробки стандартів, які стосуються цифрової торгівлі, та сприяння їх затвердженню;

(c) визначення, розвитку та просування спільних ініціатив у сфері стандартів та оцінки відповідності, пов'язаних з цифровою торгівлею;

(d) активного розгляду пропозицій іншої Сторони та її відповідних органів щодо співпраці у галузі стандартизації, розробки технічної регламентації і процедур оцінки відповідності, що стосуються цифрової торгівлі; та

(e) налагодження співпраці між урядовими та неурядовими органами, включаючи реалізацію транскордонних дослідницьких або випробувальних проєктів, для досягнення кращого розуміння технічних регламентів і процедур оцінки відповідності між Сторонами та представниками галузі.

5. Сторони визнають важливість здійснення обміну інформацією та дотримання принципу прозорості щодо підготовки, прийняття та впровадження стандартів, технічних регламентів і процедур оцінки відповідності для цифрової торгівлі. Кожна Сторона докладатиме зусиль (на запит або у разі доцільності), щоб заохочувати відповідні компетентні органи до надання інформації про стандарти, технічні регламенти та процедури оцінки відповідності, що стосуються цифрової торгівлі, у друкованому або електронному вигляді протягом прийняттого періоду часу, погодженого Сторонами, та, у разі можливості, протягом 60 днів.

Стаття 132-Ж

Захист персональних даних

1. Сторони визнають важливість високих стандартів захисту персональних даних, а також те, що належний захист персональних даних забезпечує економічні та соціальні вигоди, які підвищують довіру до цифрової торгівлі.

2. Кожна зі Сторін приймає або підтримує законодавчу базу, яка передбачає захист персональних даних фізичних осіб.

3. У ході розробки власної правової бази захисту персональних даних, кожна зі Сторін враховує принципи та вказівки відповідних міжнародних органів. Принципи, що лежать в основі системи захисту персональних даних кожної зі Сторін, охоплюють такі сфери:

(a) обмеження збору та використання даних;

(b) якість даних;

(c) визначення мети;

(d) гарантії безпеки;

(e) прозорість;

(f) індивідуальна участь; та

(g) підзвітність.

4. Кожна зі Сторін використовує недискримінаційні практики захисту фізичних осіб від порушень конфіденційності їх персональних даних у межах юрисдикції Сторони.

5. Кожна зі Сторін визнає право фізичних осіб на доступ до інформації щодо захисту персональних даних, включаючи засоби правового захисту або звернення до суду. Відповідно, кожна Сторона публікує інформацію про захист персональних даних, який вона забезпечує фізичним особам, зокрема щодо того, як:

(a) фізичні особи можуть використовувати засоби правового захисту або звертатися до суду; та

(b) підприємства можуть забезпечувати виконання будь-яких законодавчих вимог.

6. Кожна зі Сторін сприяє сумісності відповідних законодавчих систем захисту персональних даних та займається розробкою механізмів з метою забезпечення взаємосумісності цих систем. Такі механізми можуть включати визнання результатів у галузі регулювання, незалежно від того, надані вони в односторонньому порядку чи за взаємною домовленістю, або більш широкі міжнародні норми.

7. З цією метою Сторони здійснюють обмін інформацією про будь-які механізми, що застосовуються в юрисдикціях Сторін, і вивчають шляхи для їх поширення або шукають інших придатних заходів для сприяння взаємосумісності та відповідності між ними.

Стаття 132-K

Транскордонна передача інформації за допомогою електронних засобів

1. Сторони визнають, що кожна зі Сторін може мати власні нормативні вимоги до передачі інформації за допомогою електронних засобів.

2. Жодна зі Сторін не повинна забороняти чи обмежувати транскордонну передачу інформації за допомогою електронних засобів, включно з персональними даними, якщо ця діяльність призначена для ведення бізнесу особою, на яку поширюється дія.

3. Ніщо в цій статті не перешкоджає прийняттю або підтримуванню Стороною заходів, несумісних з пунктом 2, для досягнення законної мети державної політики за умови, що цей захід:

(a) не застосовується у спосіб, який можна було б віднести до довільної чи невинуватної дискримінації або прихованого обмеження торгівлі; та

(b) не накладає обмежень на передачу інформації в більшому обсязі, ніж це потрібно для досягнення мети.

Стаття 132-L

Розташування обчислювальних засобів

1. Сторони визнають, що кожна зі Сторін може мати власні нормативні вимоги щодо використання обчислювальних засобів, у тому числі вимоги, спрямовані на забезпечення безпеки та конфіденційності зв'язку.

2. Жодна зі Сторін не вимагатиме від фізичної особи використання або розміщення обчислювальних засобів на території цієї Сторони як умови для ведення бізнесу на цій території.

3. Ніщо в цій статті не перешкоджає прийняттю або підтримуванню Стороною заходів, несумісних з пунктом 2, для досягнення законної мети державної політики за умови, що цей захід:

- (a) не застосовується у спосіб, який можна було б віднести до довільної чи невинуватеної дискримінації або прихованого обмеження торгівлі; та
- (b) не накладає обмежень на передачу інформації у більшому обсязі, ніж це потрібно для досягнення мети.

Стаття 132-М Відкрита урядова інформація

1. У контексті цієї статті “урядова інформація” означає інформацію, що не є об’єктом права власності, яка знаходиться у розпорядженні органів центральної влади та, у межах, передбачених законами та нормативно-правовим актами Сторони, державних органів інших рівнів⁵.

2. Сторони визнають, що полегшення доступу громадськості до урядової інформації та її використання сприяє економічному та соціальному розвитку, конкурентоспроможності та інноваціям. З цією метою кожна зі Сторін заохочується до розширення обсягів урядової інформації, наявної в цифровому вигляді для загального доступу та використання, шляхом залучення та консультацій із зацікавленими сторонами.

3. Кожна зі Сторін надає зацікавленим особам механізм запиту на отримання конкретної урядової інформації.

4. У тій мірі, у якій Сторона вирішить зробити урядову інформацію загальнодоступною, вона докладатиме зусиль, щоб забезпечувати наступне:

- (a) надання інформації у машинозчитувальному та відкритому форматі, який підтримує можливості пошуку, отримання, використання, повторного використання та повторного розповсюдження;
- (b) супровід інформації метаданими, які, наскільки це можливо, базуються на широко використовуваних форматах, що дозволяють користувачеві розуміти та використовувати дані; та
- (c) надання (наскільки це практично можливо) інформації у форматі з підтримкою просторових даних та з надійними, простими у використанні та вільно доступними інтерфейсами прикладного програмування та регулярними оновленнями.

⁵ Ця стаття не суперечить законам Сторони щодо інтелектуальної власності та захисту персональних даних.

5. У тій мірі, у якій Сторона вирішить зробити урядову інформацію загальнодоступною, вона намагатиметься уникати встановлення умов⁶, які неправомірно перешкоджають або обмежують користувача такої інформації у:

- (a) відтворенні, повторному розповсюдженні або повторній публікації інформації;
- (b) перегрупованні інформації; або
- (c) використанні інформації у комерційних і некомерційних цілях, у тому числі в процесі виробництва нового продукту чи послуги.

6. Сторони намагатимуться працювати разом над визначенням можливих шляхів розширення доступу однієї Сторін до використання урядової інформації, яку інша Сторона зробила загальнодоступною, з метою розширення та створення можливостей для бізнесу, особливо для малих та середніх підприємств (МСП).

Стаття 132-N Інноваційність даних

1. Сторони визнають, що цифровізація та використання даних сприяють економічному зростанню. Для підтримки транскордонної передачі інформації за допомогою електронних засобів та сприяння інноваціям на основі даних Сторони також визнають необхідність створення середовища, в якому забезпечуються можливості, підтримка та сприятливі умови для експериментів та інновацій, у тому числі шляхом використання регуляторних “пісочниць”, де це можливо.

2. Сторони докладають зусиль для підтримки інновацій даних шляхом:

- a) співпраці над проектами обміну даними, включаючи проекти із залученням представників науково-дослідних установ, навчальних закладів та галузі, з використанням регуляторних “пісочниць” за потреби для демонстрації переваг транскордонної передачі інформації за допомогою електронних засобів;
- (b) співробітництва у галузі розробки політики та стандартів мобільності даних, включаючи забезпечення переносимості даних споживачів; та
- (c) здійснення обміну політичними підходами та галузевими практиками, пов'язаними з обміном даними, такими як трасти даних.

Стаття 132-O Комерційні інформаційно-комунікаційні технологічні продукти, які використовують криптографію

1. Жодна зі Сторін не вимагає від виробника чи постачальника комерційного продукту ІКТ, який використовує криптографію⁷ (незалежно від часу – до або після його виходу на ринок), як умови для виробництва, продажу, розповсюдження, імпорту чи використання комерційного продукту ІКТ:

⁶ Для уточнення зазначимо, що ніщо в цьому пункті не заважає Стороні вимагати від користувача цієї інформації робити посилання на першоджерела.

⁷ Для цілей цієї статті комерційний продукт ІКТ не включає фінансовий інструмент.

(а) передачі або надання доступу до будь-якої інформації, що є об'єктом власності та стосується криптографії, у тому числі шляхом розкриття конкретної технології чи процесу виробництва, або іншої інформації, наприклад, закритого ключа чи іншого секретного параметра, специфікації алгоритму чи інших деталей конструкції, іншій Стороні або фізичній особі на території цієї Сторони;

(б) партнерства або інших форм співпраці з фізичною особою на території цієї іншої Сторони у розробці, виробництві, продажу, розповсюдженні, імпорті або використанні комерційного продукту ІКТ; та

(с) використання або інтеграції певного криптографічного алгоритму.

2. Пункт 1 не застосовується до:

(а) регулювання фінансових інструментів;

(б) вимог, які Сторона приймає або підтримує, в частині доступу до мереж, включаючи пристрої користувача, які належать цій Стороні або контролюються нею і призначені виключно для використання під час виконання державних функцій, у тому числі функцій центральних банків;

(с) заходу, який Сторона приймає або підтримує під час реалізації повноважень щодо нагляду, розслідування або перевірки постачальників фінансових послуг або фінансових ринків;

(д) виробництва, продажу, розповсюдження, імпорту або використання комерційного продукту ІКТ Стороною або в її інтересах;

(е) вимог, встановлених або примусово накладених, або зобов'язань, накладених судовим органом, регулюючим органом або органом з питань конкуренції відповідно до конкурентного законодавства Сторони, з метою запобігання обмеженням та спотворенню конкуренції; або

(ф) рішення регуляторного або судового органу Сторони, яке вимагає від виробника або постачальника комерційного продукту ІКТ, який використовує криптографію, зберігати та робити доступною⁸ будь-яку інформацію, до якої застосовується підпункт (а) пункту 1, для сприяння розслідуванню, перевірці, експертизі, вжиттю примусового заходу або судовому розгляду.

3. Якщо інформацію, що є об'єктом власності та стосується криптографії комерційного продукту ІКТ, було розкрито Стороні на її запит, зазначена Сторона приймає або підтримує заходи із запобігання несанкціонованому розголошенню інформації, що є об'єктом власності та міститься в комерційному продукті ІКТ, який використовує криптографію, або пов'язана з ним. З цією метою кожна Сторона передбачає належні гарантії такого нерозголошення, у тому числі шляхом обмеження доступу до цієї інформації та її використання лише тими особами, які є ключовими у виконанні зазначеної діяльності.

4. Ніщо в цій статті не повинно тлумачитися як:

⁸ Сторони розуміють, що це надання доступу не повинно тлумачитися як негативний вплив на статус будь-якої інформації, що є об'єктом власності та стосується криптографії, як комерційної таємниці.

(a) вплив на права та обов'язки Сторони відповідно до статті 132-Р (Початковий код) цієї Угоди; або

(b) перешкоджання правоохоронним органам Сторони вимагати від постачальника послуг, що використовує шифрування, надання, відповідно до правових процедур цієї Сторони, доступу до зашифрованих і незашифрованих комунікацій.

Стаття 132-Р Початковий код

1. Жодна зі Сторін не вимагатиме передачі або доступу до початкового коду⁹ програмного забезпечення, що належить фізичній особі - представнику іншої Сторони.

2. Ніщо в цій статті не повинно тлумачитися як:

(a) перешкоджання регуляторному органу чи судовому органу Сторони або призначеному органу з оцінки відповідності, який діє на території Сторони, вимагати від особи іншої Сторони зберігати і надавати¹⁰ початковий код програмного забезпечення для сприяння розслідуванню, інспекції, експертизі, вжиттю примусового заходу або судового розгляду; або

(b) застосування до засобу правового захисту, який був накладений, застосований або прийнятий регуляторним органом або судовим органом Сторони відповідно до законодавства Сторони після розслідування, перевірки, експертизи, вжиття примусового заходу або судового розгляду.

3. Якщо початковий код програмного забезпечення, що належить особі іншої Сторони, було розкрито Стороні або призначеному органу з оцінки відповідності, який діє на території Сторони на її запит, ця Сторона приймає або зберігає заходи для запобігання несанкціонованому розкриттю початкового коду програмного забезпечення. З цією метою кожна Сторона забезпечує відповідні гарантії такого нерозголошення, зокрема шляхом обмеження доступу до цього початкового коду програмного забезпечення та використання його лише тими, хто має ключове значення для виконання зазначеної діяльності.

4. Ця стаття не застосовується до добровільної передачі початкового коду програмного забезпечення або надання доступу до нього фізичною особою іншої Сторони:

(a) на комерційній основі, наприклад, у контексті вільно укладеного контракту; або

(b) за ліцензіями з відкритим кодом, наприклад, у контексті програмування з відкритим вихідним кодом.

⁹ Для цілей цієї статті посилання на "початковий код" включає алгоритм, вбудований у початковий код, але не включає вираження цього алгоритму в будь-якій іншій формі, включно з мовою PROSE.

¹⁰ Сторони розуміють, що таке надання не повинно тлумачитися як негативний вплив на статус початкового коду програмного забезпечення як комерційної таємниці.

Стаття 132-Q Кібербезпека

1. Сторони визнають, що загрози кібербезпеці підривають довіру до цифрової торгівлі. Сторони також визнають важливість:

- (a) розвитку робочої сили у сфері кібербезпеки, у тому числі шляхом навчання та розвитку, а також можливих ініціатив, пов'язаних із взаємним визнанням кваліфікацій;
- (b) нарощування потенціалу у забезпеченні кібербезпеки бізнесу, включаючи МСП і підвищення кіберстійкості в масштабах галузі.

2. Сторони докладатимуть зусиль, спрямованих на:

- (a) нарощування потенціалу компетентних національних органів Сторін, відповідальних за реагування на інциденти кібербезпеки, беручи до уваги мінливий характер загроз кібербезпеці;
- (b) підтримування співпраці для передбачення, виявлення та пом'якшення наслідків зловмисних втручань або розповсюдження шкідливого програмного забезпечення, яке впливає на стає функціонування електронних комунікаційних мереж, а також швидкого реагування на кіберінциденти;
- (c) співпрацю шляхом обміну інформацією та найкращими практиками з питань, пов'язаних з кібербезпекою, що може включати заходи з реагування та втручання неправового характеру; та
- (d) підтримку розробки відкритих, прозорих, галузевих, багатосторонніх і заснованих на консенсусі технічних стандартів.

3. Враховуючи мінливий характер загроз кібербезпеці, Сторони визнають, що підходи, що ґрунтуються на оцінці ризиків, можуть бути більш ефективними, ніж директивні підходи у боротьбі з цими загрозами. Відповідно, кожна Сторона намагається використовувати і заохочує підприємства в межах своєї юрисдикції використовувати підходи, що ґрунтуються на оцінці ризиків, для забезпечення:

- (a) управління ризиками кібербезпеки та виявлення, реагування на кіберінциденти, а також відновлення після них; та
- (b) покращення їх кіберстійкості.

Стаття 132-R Захист прав споживачів онлайн

1. Сторони визнають важливість прозорих та ефективних заходів, які підвищують довіру споживачів до цифрової торгівлі.

2. З цією метою кожна Сторона вживає або підтримує заходи, які захищають споживачів, що залучені¹¹ до комерційної діяльності в Інтернеті, включаючи закони та

¹¹ Для цілей цієї статті термін "залучений" включає етап перед транзакцією у межах комерційної діяльності в Інтернеті

нормативно-правові акти, які забороняють введення в оману, оманливу, шахрайську та нечесну комерційну практику, що завдає потенційної шкоди споживачам.

3. Визнаючи, що форма захисту може відрізнитися між онлайнвою та іншими формами торгівлі, кожна Сторона надає споживачам, які займаються комерційною діяльністю в Інтернеті, рівень захисту, який за своєю дією є не меншим, ніж той, що надається згідно з її законодавством споживачам, які займаються іншими формами торгівлі.

4. Сторони визнають важливість захисту прав споживачів в Інтернеті та, у разі необхідності, сприяють співробітництву між їхніми відповідними національними органами захисту прав споживачів або іншими відповідними органами щодо діяльності, пов'язаної із захистом прав споживачів в Інтернеті. З цією метою Сторони підтверджують, що співпраця згідно з Главою 19 (Захист прав споживачів) Розділу V (Економічне та галузеве співробітництво) включає співпрацю щодо захисту прав споживачів онлайн.

5. Сторони також визнають важливість підвищення обізнаності та забезпечення доступу до механізмів захисту прав споживачів для захисту споживачів, які займаються комерційною діяльністю в Інтернеті, у тому числі для споживачів однієї Сторони, які здійснюють операції з постачальниками іншої Сторони.

6. Сторони докладають зусиль для вивчення переваг механізмів, включаючи альтернативне вирішення спорів, з метою сприяння врегулюванню претензій, пов'язаних з комерційною діяльністю в Інтернеті.

Стаття 132-S

Небажані комерційні електронні повідомлення

1. Кожна Сторона приймає або підтримує заходи щодо небажаних комерційних електронних повідомлень, які:

- (a) вимагають від постачальників небажаних комерційних електронних повідомлень сприяти мінімізації отримання цих повідомлень одержувачами; або
- (b) вимагають згоди одержувачів на отримання комерційних електронних повідомлень, відповідно до законів і нормативно-правових актів цієї Сторони.

2. Кожна Сторона гарантує наявність чіткої ідентифікації небажаних комерційних електронних повідомлень як таких; чітке розкриття того, від імені кого вони були створені, і надання необхідної інформації щодо можливості безоплатного припинення отримання таких повідомлень у будь-який момент.

3. Кожна Сторона передбачає судові заходи проти постачальників небажаних комерційних електронних повідомлень, які не дотримуються заходів, які приймаються або підтримуються відповідно до пунктів 1 і 2.

4. Сторони прагнуть співпрацювати у відповідних випадках, що становлять взаємну занепокоєність, щодо регулювання небажаних комерційних електронних повідомлень.

Стаття 132-Т Цифрова інклюзія

1. Сторони визнають важливість цифрової інклюзії для надання можливості всім бажаючим фізичним особам та підприємствам брати участь у цифровій економіці, робити свій внесок у неї та отримувати вигоди від неї. З цією метою Сторони визнають важливість розширення та полегшення можливостей у цифровій економіці шляхом усунення бар'єрів для участі у цифровій економіці, а також те, що для цього можуть знадобитися спеціальні підходи, розроблені в консультаціях з бізнесом, фізичними особами та іншими групами, які набагато частіше стикаються з такими бар'єрами. Сторони також визнають важливість прийняття та підтримки трудової політики, яка сприяє створенню гідних умов праці для працівників, які задіяні в цифровій економіці або підтримують її, відповідно до законодавства та нормативно-правових актів кожної зі Сторін.

2. Сторони співпрацюють з питань, що стосуються цифрової інклюзії, включаючи участь жінок та інших груп і осіб, які можуть набагато частіше стикатися з бар'єрами у цифровій торгівлі. Така співпраця може включати:

- (a) обмін досвідом та кращими практиками, включаючи обмін експертами, щодо цифрової інклюзії;
- (b) виявлення та усунення бар'єрів у доступі до можливостей цифрової торгівлі;
- (c) обмін методами і процедурами розробки наборів даних і проведення аналізу щодо участі в цифровій торгівлі жінок та інших груп, які можуть набагато частіше стикатися з бар'єрами на шляху до участі в цифровій економіці;
- (d) покращення цифрових навичок та доступу до онлайн-інструментів ведення бізнесу;
- (e) сприяння охороні праці працівників, які займаються цифровою торгівлею або підтримують її; та
- (f) інші напрями за спільною домовленістю Сторін.

3. Заходи співробітництва, що стосуються цифрової інклюзії, можуть здійснюватися шляхом координації, у разі необхідності, відповідних установ та зацікавлених органів Сторін.

4. Сторони також визнають наявність цифрового розриву між країнами та роль цифрової торгівлі у сприянні економічному розвитку та скороченню бідності. З цією метою Сторони докладають зусиль для здійснення та зміцнення співробітництва, у тому числі через існуючі механізми, для сприяння участі в цифровій торгівлі країн, які стикаються з бар'єрами для такої участі. Це може включати обмін передовим досвідом, співпрацю в рамках ініціатив з розбудови потенціалу, активну участь у міжнародних форумах та сприяння участі країн у глобальній розробці правил цифрової торгівлі та внеску в неї.

5. Сторони також беруть активну участь у СОТ та інших міжнародних форумах з метою просування ініціатив, спрямованих на розвиток цифрової інклюдії в цифровій торгівлі.

Стаття 132-U Малі та середні підприємства

1. Сторони визнають фундаментальну роль, яку відіграють МСП у економічному зростанні та створенні робочих місць, а також необхідність усунення бар'єрів для участі таких суб'єктів у цифровій економіці. З цією метою Сторони, з урахуванням наявних у них ресурсів, шукатимуть можливості для:

- (a) сприяння тісній співпраці у сфері цифрової торгівлі між МСП Сторін та співпраці у напрямку створення робочих місць та зростання МСП;
- (b) заохочення участі МСП у платформах, які допомагають налагодити зв'язки МСП з міжнародними постачальниками, покупцями та іншими потенційними діловими партнерами; та
- (c) обміну інформацією та передовим досвідом щодо вдосконалення цифрових навичок та використання цифрових інструментів і технологій для покращення доступу до капіталу і кредитів, участі у державних закупівлях та інших сферах, які можуть допомогти МСП адаптуватися до цифрової торгівлі.

2. Сторони визнають невід'ємну роль, яку відіграє приватний сектор у виконанні Сторонами цієї статті.

Стаття 132-V Новітні технології

1. Сторони визнають важливу роль новітніх технологій у підвищенні економічної конкурентоспроможності та сприянні міжнародній торгівлі та інвестиційним потокам, а також той факт, що скоординовані дії в різних сферах торговельної політики допомагають максимізувати економічні та соціальні вигоди від застосування цих технологій.

2. Сторони докладають зусиль у напрямку розробки управлінських та політичних норм для забезпечення надійного, безпечного та відповідального використання новітніх технологій. При розробці цих норм Сторони визнають важливість:

- (a) урахування принципів та рекомендацій відповідних міжнародних органів;
- (b) використання ризико-орієнтованих підходів до регулювання, які базуються на галузевих стандартах та найкращих практиках управління ризиками; та
- (c) урахування принципів технологічної взаємосумісності та технологічної нейтральності.

3. Сторони прагнуть співпрацювати з питань, пов'язаних з новітніми технологіями у сфері цифрової торгівлі. Ця співпраця може включати:

- (a) обмін інформацією, досвідом та кращими практиками щодо законів, нормативно-правових актів, політики, правозастосування та дотримання законодавства;
- (b) співробітництво з питань і напрацювань, пов'язаних з новітніми технологіями, такими як етичне використання, людське розмаїття і ненавмисні упередження, галузеві технічні стандарти і прозорість алгоритмів;
- (c) сприяння співробітництву між урядовими та неурядовими установами кожної Сторони щодо можливостей для досліджень та розробок, а також можливостей для інвестицій у новітні технології;
- (d) активну роль, у тому числі в рамках міжнародних форумів, у розробці міжнародних стандартів, нормативно-правових актів та процедур оцінки відповідності, які забезпечують чіткі очікування для бізнесу та сприяють розвитку новітніх технологій; та
- (e) активну участь у міжнародних форумах з питань взаємодії торгівлі та новітніх технологій.

Стаття 132-W **Цифрові ідентичності**

1. Визнаючи, що співпраця між Сторонами у сфері цифрової ідентичності сприятиме поглибленню регіональних та глобальних зв'язків, і визнаючи, що кожна зі Сторін може застосовувати різні правові та технічні підходи до цифрової ідентичності, Сторони продовжують розробку механізмів для сприяння відповідності та взаємосумісності між відповідними режимами Сторін щодо цифрової ідентифікації.
2. З цією метою Сторони докладають зусиль з підтримки ініціатив щодо сприяння такій відповідності та взаємосумісності, які можуть включати:
 - (a) розробку відповідних норм і загальних стандартів для сприяння технічній взаємосумісності між впровадженням цифрових ідентичностей кожною зі Сторін;
 - (b) розробку аналогічних засобів захисту цифрових ідентичностей згідно відповідних правових рамок кожної зі Сторін або визнання їх юридичних наслідків незалежно від того, надані вони в односторонньому порядку або за згодою;
 - (c) підтримку розбудови міжнародних структур з питань режимів цифрової ідентифікації;
 - (d) визначення та впровадження типових варіантів використання для взаємного визнання цифрових ідентичностей; та
 - (e) обмін знаннями та досвідом щодо передових практик з питань політики та нормативно-правових актів цифрової ідентифікації, технічної реалізації та стандартів безпеки, а також сприяння використанню цифрових ідентичностей.

Стаття 132-Х

Співробітництво у сфері конкурентної політики

1. Визначаючи, що Сторони можуть отримати вигоду від обміну досвідом у застосуванні законодавства про конкуренцію, а також у розробці та впровадженні конкурентної політики для вирішення проблем, що виникають у зв'язку з цифровою економікою, Сторони розглядають можливість проведення узгоджених заходів з технічного співробітництва, у тому числі:

- (a) обмін інформацією та досвідом щодо розвитку конкурентної політики для цифрових ринків;
- (b) обмін передовим досвідом застосування конкурентного законодавства та сприяння розвитку конкуренції на цифрових ринках;
- (c) надання консультацій або навчання, у тому числі шляхом обміну посадовими особами, з метою сприяння Стороні у розбудові необхідного потенціалу для посилення розвитку конкурентної політики та правозастосування конкурентного законодавства на цифрових ринках; та
- (d) будь-яких інших форм технічного співробітництва, погоджених Сторонами.

2. Сторони прагнуть співпрацювати, де це практично можливо, з питань застосування законодавства про конкуренцію на цифрових ринках між компетентними органами, у тому числі шляхом нотифікування, проведення консультацій та обміну інформацією.

3. Будь-яке співробітництво згідно з пунктами 1 і 2 здійснюється у спосіб, сумісний з внутрішнім законодавством та ключовими інтересами кожної Сторони і в межах наявних ресурсів.

Стаття 132-У

Взаємодія із зацікавленими сторонами

1. Сторони шукають можливості для проведення Діалогу з питань цифрової економіки ("Діалог") в узгодженні Сторонами строки з метою сприяння використанню переваг цифрової економіки. Сторони сприяють відповідним зусиллям та ініціативам щодо співробітництва між Сторонами в рамках Діалогу.

2. У разі необхідності та за домовленістю Сторін у Діалозі можуть брати участь інші зацікавлені сторони, такі як представники науково-дослідних установ, навчальних закладів і галузі. Сторони можуть співпрацювати з такими зацікавленими сторонами у проведенні Діалогу.

3. З метою заохочення інклюзивної участі зацікавлених представників Сторін та посилення впливу інформаційно-просвітницької роботи Сторони розглядають можливість організації Діалогу у зв'язку з існуючими двосторонніми ініціативами або в рамках таких ініціатив.

4. Сторони розглядають відповідний технічний або науковий внесок, або іншу інформацію, що випливає з Діалогу, для цілей імплементації та подальшої модернізації цього Розділу та інших відповідних статей цієї Угоди.

Стаття 132-Z
Відкритий доступ до Інтернету

1. За умови дотримання власної політики, законів та нормативно-правових актів, кожна Сторона намагається вживати або підтримувати відповідні заходи для забезпечення того, щоб кінцеві користувачі на її території могли мати доступ до:

- (a) отримання, розповсюдження та використання послуг та додатків на свій вибір, доступних в Інтернеті, за умови розумного, прозорого та недискримінаційного управління мережею;
- (b) підключення до мережі Інтернет пристроїв на свій вибір за умови, що ці пристрої не завдають шкоди мережі; та
- (c) отримання доступу до інформації про практику управління мережею свого постачальника послуг доступу до Інтернету.

Стаття 132-AA
Співробітництво

1. Сторони визнають швидкоплинну та еволюційну природу цифрової торгівлі, а також роль співробітництва між Сторонами у збільшенні та розширенні можливостей для бізнесу, споживачів та суспільства в цілому.

2. На додаток до сфер співробітництва між Сторонами, визначених в інших частинах цього Розділу, Сторони здійснюють обмін інформацією, досвідом і кращими практиками щодо законів, нормативно-правових актів, політики, правозастосування та дотримання вимог, що стосуються цифрової торгівлі.

3. Сторони, у разі необхідності, співпрацюють та беруть активну участь у міжнародних форумах, включаючи СОТ, з метою сприяння розробці та прийняттю міжнародних рамок для цифрової торгівлі.

4. Сторони заохочують розробку приватним сектором методів саморегулювання, які сприяють розвитку цифрової торгівлі, включаючи кодекси поведінки, типові контракти, керівні принципи та механізми дотримання.

5. Сторони прагнуть:

- (a) працювати разом над вирішенням проблем для МСП у використанні цифрової торгівлі;
- (b) заохочувати та сприяти співпраці між державними установами, підприємствами та іншими неурядовими організаціями щодо цифрових технологій, включаючи цифрові інновації та новітні технології, пов'язані з торгівлею, інвестиціями та можливостями досліджень і розробок; та
- (c) сприяти гендерній рівності та рівним можливостям для жінок і чоловіків у цифровій торгівлі, визнаючи цілі, встановлені в Главі 20 (Співробітництво в галузі зайнятості, соціальної політики та рівних можливостей) Розділу V (Економічне та галузеве співробітництво).

ДОДАТОК В

До Угоди між Україною та Сполученим Королівством вносяться такі зміни:

Зміни до Розділу IV (Торгівля і питання, пов'язані з торгівлею), Глави 6 (Заснування підприємницької діяльності, торгівля послугами та електронна торгівля), Частини 1 (Загальні положення):

1. Назву статті 81 (Цілі, сфера та межі застосування) замінити на "Цілі, сфера та межі застосування частин з 1 по 5".
2. У пункті 1 статті 81 слова "а також співробітництва в галузі електронної торгівлі" виключити.
3. Пункт 2 статті 81 після слів "і ніщо в" доповнити словами "частинах 1 – 5" цієї Глави.
4. Пункт 3 статті 81 після слів "положення" доповнити словами "частин 1 – 5".
5. Пункт 4 статті 81 після слів "відповідності" доповнити словами "частинами 1 – 5 в".
6. У пункті 5 статті 81 слова "Ця Глава" замінити словами "Частини 1 – 5 цієї Глави".
7. Ненумерований пункт, розташований після пункту 5 статті 81, після слів "цій Глави/цієї Глави" в обох випадках доповнити словами "частини 1 – 5".

Зміни до Розділу IV (Торгівля і питання, пов'язані з торгівлею), Глави 6 (Заснування підприємницької діяльності, торгівля послугами та електронна торгівля), Частини 5 (Нормативно-правова база), Підрозділу 6 (Фінансові послуги):

8. Статтю 119 (Сфера застосування та визначення термінів) викласти в такій редакції:

"Стаття 119

Сфера застосування та визначення термінів

1. У цьому Підрозділі встановлюються принципи нормативно-правової бази для всіх фінансових послуг, які підлягають лібералізації відповідно до Частини 2, 3 та 4 цієї Глави.
2. Для цілей цього Підрозділу та Частин 2, 3 та 4 цієї Глави:
 - а) "фінансова послуга" означає будь-яку послугу фінансового характеру, яка пропонується постачальником фінансових послуг Сторони. До фінансових послуг належать такі види діяльності:
 - і) Страхові і пов'язані зі страхуванням послуги:
 1. пряме страхування (зокрема спільне страхування):
 - а) страхування життя;
 - б) страхування інше, ніж страхування життя.
 2. перестрахування та ретроцесія;
 3. страхове посередництво, зокрема брокерські операції та агентські послуги; та

4. послуги, що є допоміжними стосовно страхування, зокрема консультативна діяльність, актуарні послуги, послуги з оцінки ризику та послуги з вирішення претензій.

ii) Банківські та інші фінансові послуги (за винятком страхування):

1. послуги з прийняття вкладів та інших коштів, що підлягають поверненню, від населення;
2. послуги з кредитування всіх видів, у тому числі споживчий кредит, кредит під заставу нерухомості, факторинг та фінансування комерційних операцій;
3. фінансовий лізинг;
4. усі платежі і послуги з переказу грошей, зокрема кредитні, розрахункові та дебетові картки, дорожні чеки та банківські трагги;
5. послуги з надання гарантій і поручительств;
6. укладання угод від власного імені або від імені клієнтів на біржі, поза нею або будь-яким іншим чином стосовно:
 - a) інструментів грошового ринку (зокрема чеків, векселів, депозитних сертифікатів);
 - b) валюти;
 - c) похідних інструментів, включаючи ф'ючерси та опціони, але не обмежуючись ними;
 - d) курсових та відсоткових інструментів, зокрема таких інструментів, як свопи та угоди щодо форвардної відсоткової ставки;
 - e) переказних цінних паперів;
 - f) інших оборотних інструментів та фінансових активів, зокрема дорогоцінних металів у зливках;
7. участь у якості агента в емісії всіх типів цінних паперів, зокрема андеррайтинг та розміщення (як у відкритому, так і у закритому порядку) і надання послуг, пов'язаних з такою емісією;
8. посередницькі послуги на грошовому ринку;
9. послуги з управління майном, зокрема готівкове або безготівкове управління, всі форми колективного управління інвестиціями, управління пенсійним фондом, послуги з довірчого зберігання, депозитарного та трастового обслуговування;
10. послуги з клірингу та фінансового управління майном, у тому числі цінні папери, похідні інструменти та інші оборотні інструменти;
11. надання та передавання фінансової інформації, обробка фінансових даних і пов'язаного із цим програмного забезпечення;

12. консультивні, посередницькі та інші допоміжні фінансові послуги з усіх видів діяльності, перелічених у підпунктах (1)-(11), зокрема довідки про кредитоспроможність і аналіз кредиту, дослідження та поради з питань інвестицій та портфеля цінних паперів, поради з питань придбання та корпоративної реструктуризації і стратегії;

(b) “обчислювальний засіб для фінансових послуг” – комп’ютерний сервер або пристрій зберігання для обробки чи зберігання інформації, що має значення для ведення звичайної діяльності постачальника фінансових послуг;

(c) “постачальник фінансових послуг” – будь-яка фізична або юридична особа Сторони, яка прагне надавати або надає фінансові послуги. Термін “постачальник фінансових послуг” не включає державну установу;

(d) “державна установа” означає:

(i) уряд, центральний банк або грошово-кредитну установу відповідної Сторони чи юридичну особу Сторони, або установу, що належить або контролюється Стороною, яка переважно виконує урядові функції чи здійснює діяльність для урядових цілей, не включаючи юридичну особу, основним видом діяльності якої є надання фінансових послуг на комерційних умовах; або

(ii) приватну юридичну особу, яка виконує функції, які зазвичай виконуються центральним банком або фінансовим відомством, під час виконання таких функцій; та

(e) “нова фінансова послуга” означає послугу фінансового характеру, зокрема послуги, які пов’язані з існуючими та новими інструментами або зі способом постачання таких інструментів, які не надаються будь-яким постачальником фінансових послуг на території однієї зі Сторін, але які надаються на території іншої Сторони.

9. Статтю 122 (Нові фінансові послуги) викласти в такій редакції:

“Стаття 122 Нові фінансові послуги”¹²

1. Кожна зі Сторін дозволяє постачальнику фінансових послуг іншої Сторони, заснованому на території цієї Сторони, надавати будь-яку нову фінансову послугу, подібну до тих послуг, які ця Сторона дозволила б надавати своїм власним постачальникам фінансових послуг згідно з її внутрішнім законодавством за таких самих обставин. Сторона може визначити юридичну форму, через яку може надаватися послуга, і може вимагати отримання дозволу

¹² Ніщо в цій Статті не повинно тлумачитися як те, що перешкоджає постачальнику фінансових послуг однієї Сторони звертатися до іншої Сторони з проханням надати дозвіл на надання фінансової послуги, яка не надається на території жодної із Сторін. Таке звернення підпорядковується внутрішньому законодавству Сторони, до якої звертаються, і для уточнення, не підпадає під дію цієї статті.

на надання такої послуги. Якщо такий дозвіл вимагається, рішення приймається протягом обґрунтованого періоду часу, і у наданні дозволу може бути відмовлено лише з пруденційних міркувань.

2. З метою підтримки інновацій у сфері фінансових послуг Сторони прагнуть співпрацювати, обмінюватися знаннями, досвідом та розробками у сфері фінансових послуг, сприяти фінансовій доброчесності, добробуту та захисту споживачів, фінансовій інклюзивності, конкуренції, фінансовій стабільності та сприяти транскордонному розвитку нових фінансових послуг.”

10. Статтю 123 (Обробка даних) викласти в такій редакції:

**“Стаття 123
Фінансові послуги**

1. Жодна Сторона не повинна обмежувати постачальника фінансових послуг іншої Сторони у передачі інформації, включаючи передачу даних за допомогою електронних засобів, якщо така передача здійснюється для ведення звичайної діяльності постачальника фінансових послуг.

2. З урахуванням положень пункту 3, жодна зі Сторін не вимагає від постачальника фінансових послуг іншої Сторони використовувати або розміщувати на території Сторони обчислювальну техніку для надання фінансових послуг як умову для ведення бізнесу на території Сторони¹³.

3. Кожна Сторона має право вимагати від постачальника фінансових послуг іншої Сторони використовувати або розміщувати на своїй території обчислювальні засоби для надання фінансових послуг, якщо він не в змозі забезпечити доступ до інформації, необхідної для цілей фінансового регулювання та нагляду, за умови, що, наскільки це практично можливо, Сторона надає постачальнику фінансових послуг іншої Сторони розумну можливість виправити будь-яку відсутність доступу до інформації.

4. Кожна Сторона приймає відповідні гарантії для захисту права на приватне життя та основоположних прав і свобод людини, зокрема щодо передачі персональних даних. Ніщо в цій статті не обмежує право Сторони вживати або підтримувати заходи щодо захисту персональних даних, недоторканості особистого життя та конфіденційності індивідуальних записів і рахунків, за умови, що такі заходи не використовуються для обходу положень цієї Угоди.”

¹³ Для уточнення, ця заборона також застосовується до обставин, за яких постачальник фінансових послуг іншої Сторони користується послугами зовнішнього підприємства для такого використання, зберігання або обробки інформації.